

Mundo **musical**
DE ESPECTACULOS Y OTRAS INFORMACIONES
DEL 30 MARZO AL 5 ABRIL DE 1981 • SUPLEMENTO NUM. 1 • 30 PTAS.

**cine
t.v**

**FELLINI
Y SUS MUJERES**

**PAVESOS
Borumballes falleres**

**'Retrat'
de Francisco Ors**

LA GUIA

Per tots els altaveus d'uns grans magatzems de la ciutat de València s'escolta "El xisme fallero", una de les cançons del darrer disc de Pavesos, Borumballes Falleres. L'encarregat de la secció de discos del no esmentat magatzem atén les suggerències d'algunes empleades que li demanen que el traga perquè no poden convèncer als clients que el disc, tot i sonant en estereofonia, encara no és a la venda. Sols hi ha un exemplar; el que s'està escoltant en aquells moments. Açò és un bon principi, un excel·lent auguri que el disc en qüestió hi tindrà una gran acollida popular. I ell, el Monle, motor i rodes alhora de Pavesos, ho sap. Vestit com va de Reina María de las Mercedes en el moment d'encetar aquesta xarrada, obrint i tancant una ombrela color lila, diu:

—Nosaltres sempre hem tingut una gran acollida popular. Els discos sempre els hem venut com si foren rosquilles. Ens els han furtat de les mans... Joestic molt acostumat a que em lleven les coses de les mans... Quan feia bunyols ja em passava el mateix... Se'ls arrapaven!... Enguany n'he de tornar a fer. Són les meues dues vies de realització, els bunyols i l'escenari. I faig uns flams!

—Parlant de discos i d'espectacles, Monle, que no de bunyols i de flams, la crítica no vos ha acollit mai d'eixa manera tan incondicional...

MONLEÓN: ELS BUNYOLS I L'ESCENARI SON LES MEUES VIES DE REALITZACIÓ

—La crítica, desgraciadament, funciona sols per a una elite, no per al gran públic... Ja ho digué aquell francès, còm li deien? ...Diderot. Ja ho digué. Els crítics es creuen en possessió de la veritat, com el Tejero eixe...

—No és molt fort això, Monle?

—Es que jo "soy muy fuerte", sóc 3-R, i em senc totalment identificat amb allò del Maig francès de "la imaginació al poder" encara que no vaig trepitjar cap barricada... D'allà; perquè les d'ací me les he botades totes. També n'estic d'acord amb Godard, encara que les seues pel·lícules en semblen horribles, no les entenc, amb allò de que "la crítica s'ha mort"... La crítica hauria de ser una orientació, que no una destrucció... Crec que Godard feia pel·lícules només perquè agradaren als crítics. Ja veus, la Turia li posa un zero a Superman i va i la pel·lícula s'eternitza en els cinemes... Qui és lldiota?... No-ningú; ells, els crítics, van per un camí, la gent, per un altre, i nosaltres a la nostra. Coincidim tots molt poques vegades...

EM MUIC SI NO CANTE "NOCHE DE FALLAS"

—Què és Borumballes Falleres?

—Un treball que estava per fer; la recopilació d'algunes cançons que mai no s'havien enregistrat. Sols anaven de boca en boca. I creiem que era important deixar-ne constància. I la inclusió de dos antalls meus que em muic si no els realitze: cantar "Noche de Fallas", d'Amaya, i fer el diàleg, la Merxe i jo, del tio Collons i la so Tomasa... Mer-

xe!, vine xica, que volen preuntar-te coses!

La Merxe aplega vestida d'Abbe Lane cantant "Ay!, que me vuelvo loca" i entre verset i verset diu que ella amb la boca tancada està millor i que sempre que l'obri sol clavar la pota. Així que més val apretar els morros i continuar assajant aquesta cançó; que l'accent americà de l'Abbe Lane, la tia!, la tornarà loca de debò.

—Opinions prou autoritzades en la matèria diuen de "Borumballes Falleres" que eixe és el vostre camí.

—Los caminos son anfenitos. Aquest és un dels camins, però no l'únic... Mai no renunciare a la idea d'un gran musical a la valenciana, encara que no siga a base de cançons populars... Que Busby Bekerly no era més faller que tots nosaltres?... I si no, remetent-me al meu amic Ventura Melià, Que València conteste!

—Una aspiració, Monle
—De les quatre estacions que envolten el món, que siga en Primavera la meua mort.
—Un objectiu.
—Que no pare la música!
—Vols afegir alguna cosa?
—Que estic molt pagat amb els meus músics. Se me'ls rifen, com els bunyols.

Y mentre comença a anomenar les qualitats dels músics per ordre de alfabètic, entren les modistes i li arrenquen, literalment, el vestit de Reina Mercedes, i li'n posen un altre de príncep indú.

—I la Merxe què, Monle?
—La Merxe és 4, "grave-
mente peligrosa, es mucho más fuerte que yo"; si la classificaren avui, li posarien una S... Però a tots dos ens etiquetaren als darrers anys cinquanta. Rafa Ferrando.